

ອິບາດະຫໍ

1. ການເຮັດຄວາມດີ ແລະ ພິທີທາງສາສະຫນາ

ຄຳວ່າ “ອິບາດະ” ຫມາຍເຖິງ ການເຮັດຄວາມດີໃນຮູບແບບຄຳເວົ້າ ແລະ ການກະທຳຕ່າງໆ ທີ່ພຣະເຈົ້າພໍໃຈ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມະນຸດປະຕິບັດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການປະຕິບັດພາຍນອກກາຍ ເຊັ່ນ ການລະມາດ, ການຈ່າຍພາສີ, ການໄປປະກອບພິທີຮັຈ ຫຼື ຈະເປັນການສຳນຶກສິນລະທຳໃນໃຈ ເຊັ່ນ ຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ທ່ານສາດສະດາທູດ, ການຍ້າເຫຼັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ການມອບຫມາຍວາງໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເປັນຕົ້ນ

ອິບາດະຫໍໃນຄວາມຫມາຍອີກດ້ານຫນຶ່ງ ຫມາຍເຖິງ **"ການສະແດງອອກເຖິງຄວາມເປັນບ່າວຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ"** ເຊິ່ງຄວບຄຸມທຸກການກະທຳຂອງມະນຸດ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການນັ່ງ ຍືນ ຍ່າງ ນອນ ກິນ ຫຼື ການດື່ມ ຖ້າຫາກເຈດຕະນາເຮັດໄປເພື່ອຄວາມພໍໃຈຕໍ່ພຣະອົງ ກໍລ້ວນແມ່ນການເຮັດອິບາດະຫໍ ຫຼື ພິທີທາງສາສະຫນາທັງຫມົດ ດັ່ງນັ້ນ, ການເຮັດອິບາດະຫໍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ກຳຈັດຢູ່ແຕ່ພຽງພິທີກຳທີ່ເປັນສັນຍາລັກຂອງສາສະຫນາເຊັ່ນການລະມາດ ຫຼື ຖືສິນອົດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງລວມການກະທຳທີ່ດີທັງຫມົດ ພ້ອມເຈດຕະນາທີ່ດີ ແລະ ສ່ອງຄ້ອງກັບຫລັກການທາງສາສະຫນາກໍຈະໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນທັງຫມົດ

ໂດຍເຫດນີ້ຊີວິດທັງຫມົດຂອງຜູ້ສັດຈຶ່ງເປັນໄປເພື່ອອັລລໍຫໍ ມຸສລິມຈະກິນເພື່ອໃຫ້ມີເຫືອແຮງເພື່ອຈະໄດ້ເຮັດຄວາມດີເພື່ອພຣະອົງອັລລໍຫໍ ການກິນແບບນີ້ກໍຈະເປັນການເຮັດອິບາດະຫໍຄວາມດີ ຈະແຕ່ງງານກໍເປັນເຫດຜົນຂອງທາງສາສະຫນາ ໃຫ້ຕົນເອງນັ້ນຫ່າງໄກຈາກສິ່ງຕ້ອງຫ້າມທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນກັບເພດກົງຂ້າມ ການແຕ່ງງານນີ້ກໍຈະເປັນອິບາດະຫໍຄວາມດີ ແມ້ແຕ່ການຄ້າຂາຍໂດຍເຈດຕະນາເພື່ອຊອກຫາລ້ຽງຄອບຄົວທີ່ຖືກຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງອັລລໍຫໍ ແລະ ທ່ານສາດສະດາທູດ ການຄ້າຂາຍນີ້ກໍຈະເປັນການອິບາດະຫໍຄວາມດີຄືກັນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້, ການທົດລອງຄົ້ນຄວ້າ, ການເບິ່ງແຍງດູແລຄອບຄົວລູກເມຍເຮືອນຊານບ້ານຊ່ອງ ແລະທຸກໆ ສິ່ງທີ່ດີ ຫາກເຈດຕະນາດີເພື່ອເປັນໄປທາງສາສະຫນາ ແລະເພື່ອພຣະອົງອັລລໍຫໍແລ້ວ ກໍຈະໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນທັງຫມົດ

ອີບາດະຫໍ ຄື ການສະແດງອອກເຖິງຄວາມເປັນບ່າວເຊິ່ງເປັນຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງມະນຸດ ອັລລໍໜີໄດ້ກ່າວວ່າ "ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສ້າງມະນຸດ ແລະ ຜີຍິນ ມາເພື່ອສິ່ງອື່ນໃດ ນອກຈາກເປັນບ່າວຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຕ້ອງການປັດໄຈໃດໆ ຈາກພວກເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຈົ້ານຳອາຫານມາໃຫ້ ແຕ່ແທ້ຈິງອັລລໍໜີນັ້ນຄືຜູ້ປະທານປັດໄຈ ຄືຜູ້ຊົງພະລັງອຳນາດທີ່ສຸດ" (ອັຊ-ຊາຣີຍາຕ : 56-58)

ໃນຄຳພີອັລກຸຣອານນີ້ໄດ້ບອກເຮົາວ່າ ເຫດຜົນຂອງການສ້າງສັບພະສິ່ງທັງມວນໃນຈັກກະວານນີ້ກໍ່ເພື່ອໃຫ້ມາປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນບ່າວເພື່ອພຣະເຈົ້າ ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຢູ່ໄດ້ ພຣະອົງອັລລໍໜີນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕ້ອງການໃຫ້ມີຜູ້ໃດມາຮັບໃຊ້ ຫຼື ບູຊາພຣະອົງເລີຍ ສັບພະສິ່ງທັງໝົດຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນບ່າວຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ເພາະທຸກຢ່າງຕ້ອງພຶ່ງພາພຣະອົງອັລລໍໜີນັ້ນເອງ

ຫາກມະນຸດລົງລືມຈຸດປະສົງການມີຊີວິດຢູ່ຂອງມະນຸດໃນຂໍ້ນີ້ ແລະ ຕົກຢູ່ພາຍໃຕ້ອາລົມໄຝ່ຕ່ຳ ຄຸນຄ່າຂອງຄົນນັ້ນກໍ່ບໍ່ຕ່າງຈາກສິ່ງຖືກສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າອື່ນໆເລີຍ ສັດເດຍລະສານເອງກໍ່ກິນດີ່ມຢ່າງໜຶ່ງໂດຍບໍ່ມີຈຸດມັງຫມາຍ ເຮັດຫຍັງໄປກໍ່ບໍ່ຕ້ອງຖືກສອບສວນພິພາກສາ ຕ່າງຈາກມະນຸດ, ອັລລໍໜີໄດ້ກ່າວວ່າ "ຜູ້ປະຕິເສດພຣະເຈົ້ານັ້ນຈະເພີດເພີນກິນດີ່ມ ໃຊ້ຊີວິດ ຄືກັບສັດເດຍລະສານກິນ ແລ້ວໄຟນາຣີກນັ້ນຈະເປັນບ້ານຂອງພວກເຂົາ" (ສູເຣາະຫໍ ມຸຮຳມັດ : 13)

ເປົ້າຫມາຍ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງຄົນທີ່ລົງລືມເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ບໍ່ຕ່າງຄືກັບສັດເດຍລະສານຕ່າງກັນພຽງແຕ່ມະນຸດຈຳພວກນີ້ມີສະຕິປັນຍາແຍກຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ມັນເອງ

ອັລລໍໜີໄດ້ກຳນົດພິທີກຳທາງສາສະໜາ ແລະ ບົດບັນຍັດໄວ້ຫຼາຍປະການທີ່ມະນຸດທຸກຄົນສາມາດເຮັດໄດ້ ອັລລໍໜີກ່າວວ່າ "ພຣະອົງອັລລໍໜີຈະບໍ່ບັງຄັບຜູ້ໃດເກີນຄວາມສາມາດ." (ອັລບະກຳຣໍຫໍ : 286)

ບົດບັນຍັດທີ່ອິສລາມບັງຂັບນັ້ນມີນ້ອຍຫຼາຍ ເຊັ່ນ ການລະມາດມື້ໜຶ່ງຫ້າເວລາ ຮ່ວມແລ້ວບໍ່ຮອດເຄິ່ງຊົ່ວໂມງດ້ວຍສ່ຳ, ພາສີທີ່ຕ້ອງຈ່າຍຊະກາດກຳພຽງປີລະ 2.5%

ການໄປເຮັດຮັຈ ຢູ່ປະເທດຊາອຸດິອາລະເບຍກໍ່ພຽງແຕ່ເທື່ອໜຶ່ງໃນຊີວິດຫາກມີຄວາມສາມາດນໍາອີກ ຫາກມຸສລິມຜູ້ສັດທາປະຕິດບັດພິທີກໍາທາງສາສະໜາ ແລະ ສະແດງອອກເຖິງຄວາມເປັນບ່າວຢ່າງນອບນ້ອມຖອມຕົນຕາມທີ່ອັລລໍ່າໄດ້ກໍານົດສັ່ງເອົາໄວ້ ກໍ່ຈະພົບເຈົ້າແຕ່ຄວາມສຸກທັງໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ

1.1 ອົບາດະຫໍ້ຕ້ອງປະກອບໄປດ້ວຍ 2 ສ່ວນນີ້ :

1. ຄວາມຍ້ານ ແລະ ນອບນ້ອມ.
2. ຄວາມຮັກຢ່າງລຶກເຊິ່ງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຫວັງສິ່ງດີໆ ນໍາພຣະອົງ.

ຄວາມຮັກຢ່າງດຽວແຕ່ປາດສະຈາກຄວາມນອບນ້ອມນັ້ນ ກໍ່ຄືການລົງຮັກລົດຊາດຂອງອາຫານ ແລະ ສັບສິນ ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມຍ້ານກົວທີ່ຂາດຄວາມຮັກ ກໍ່ຄືກັບການຍ້ານສັດທີ່ດູຮ້າຍ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດທີ່ໂຫດຮ້າຍ ບໍ່ສາມາດນັບເປັນພິດຕິກໍາຂອງບ່າວຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ທີ່ດີໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ, ການສະແດງອອກທີ່ເປັນບ່າວອົບາດະຫໍ້ທີ່ດີນັ້ນຈະຕ້ອງປະກອບໄປດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ນອບນ້ອມ ຮ່ວມທັງຄວາມຮັກໃຫ້ກຽດ ແລະ ຫວັງຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ

1.2 ເງື່ອນໄຂຂອງການເຮັດອົບາດະຫໍ້ :

1. ຕ້ອງບໍລິສຸດໃຈ "ອີກລາສ" ເຮັດເພື່ອອັລລໍ່າອົງດຽວເທົ່ານັ້ນບໍ່ເຮັດເພື່ອຜູ້ອື່ນໃດອີກ

2. ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄໍາສອນຂອງສາດສະດາທູດທີ່ໄດ້ເຮັດເປັນແບບຢ່າງເອົາໄວ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ອັລລໍ່າກ່າວວ່າ "ຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າສະຫວັນນັ້ນຄືຜູ້ທີ່ມອບທັງກາຍໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ ແລ້ວຍັງເຮັດດີ ເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຕອບແທນຈາກພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວໃດໆ ອີກ ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ຕ້ອງເສຍໃຈອີກ." (ອັລບະກໍຣ໌ : 121)

ຄໍາວ່າ "ຖະວາຍທັງກາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ" ຫມາຍເຖິງ ເຊື່ອຫມັ້ນຕໍ່ຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຮັດອົບາດະຫໍ້ຕໍ່ພຣະອົງຢ່າງບໍລິສຸດໃຈໂດຍພຽງຜູ້

ດຽວ ສ່ວນຄວາມຫມາຍຂອງການ "ເຮັດດີ" ຄື ປະຕິບັດຕາມຫລັກສາສະໜາທີ່ອັລລໍາໄທ ໄດ້ກຳນົດເອົາໄວ້ ແລ້ວທ່ານສາດສະດາທູດກໍ່ເປັນຜູ້ນຳເອົາມາສັ່ງສອນ

2. ການເຮັດຄວາມສະອາດ ແລະ ການອາບນໍ້າລະມາດ

ສາສະໜາອິສລາມນັ້ນສົ່ງເສີມເລື່ອງຄວາມສະອາດ ເຮົາຈະພົບເຈົ້າເລື່ອງຄຳສອນ ເຮັດຄວາມສະອາດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນຄຳພີອັລກູຣອານ ແລະ ຫະດີສຄຳເວົ້າຂອງທ່ານ ສາດສະດາທູດ ອັລລໍາໄທກ່າວວ່າ "ອັລລໍາໄທຈະຮັກຜູ້ຂໍອະໄພ ແລະ ຈະຮັກຜູ້ມັກເຮັດຄວາມສະອາດ" (ອັລບະກຳຣໍຫໍ : 222)

ມຸສລິມຜູ້ສັດທາຈຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ຕ້ອງຮັກສາຄວາມສະອາດຢູ່ຕະຫລອດເວລາສະເໝີ ໃນມື້ຫນຶ່ງຕ້ອງອາບນໍ້າລະມາດເພື່ອລະມາດ 5 ເວລາ ແລະຕ້ອງອາບນໍ້າບ້າງສະຖານະການທີ່ສາສະໜາບັງຄັບນຳອີກນຳ ມຸສລິມຕ້ອງຮັກສາຄວາມສະອາດທັງຮ່າງກາຍ, ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍນຸ່ງຮົມ, ສະຖານທີ່ ຈາກສິ່ງສົກກະປົກທັງຫຼາຍ

ຄວາມສະອາດນີ້ຄືຂໍ້ແຕກຕ່າງປະການຫນຶ່ງລະຫວ່າງ 3 ສາສະໜາ ອິສລາມ, ຄຣິດສະຕຽນ, ແລະຍິວ

ອິສລາມນັ້ນສອນໃຫ້ເດີນທາງຕາມເສັ້ນທາງສາຍກາງ ໃນສາສະໜາຄຣິດສະຕຽນນັ້ນບົກພ່ອງໃນເລື່ອງຄວາມສະອາດ ສ່ວນສາສະໜາຍິວນັ້ນເຄັ່ງຄັດເຂັ້ມງວດເກີນໄປໃນເລື່ອງຄວາມສະອາດ

ອິສລາມສອນວ່າທຸກເທື່ອທີ່ຜິວເມຍໄດ້ຫລັບນອນນຳກັນມີເພດສຳພັນກັນ ຫລັງຈາກນັ້ນແມ່ນຕ້ອງອາບນໍ້າເພື່ອລ້າງຮ່າງກາຍໃຫ້ສະອາດ, ໃນຂະນະນັ້ນສາສະໜາຄຣິດສະຕຽນບໍ່ມີການສອນໃຫ້ອາບນໍ້າ, ສ່ວນສາສະໜາຍິວນັ້ນກໍ່ເຂັ້ມງວດເກີນໄປ ໂດຍສາສະໜາຍິວໄດ້ຖືວ່າຜິວເມຍທີ່ຫລັບນອນມີເພດສຳພັນກັນຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ສົກກະປົກທັນທີ ເມື່ອເອົາມື້ມາແຕະຕ້ອງສິ່ງໃດສິ່ງນັ້ນກໍ່ຈະສົກກະປົກໄປນຳ ບໍ່ວ່າຈະອາບນໍ້າແລ້ວກໍ່ຕາມ

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ສາສະຫນາອິສລາມສອນວ່າຜູ້ຫຍິງທີ່ມີຮອບເດືອນ ຫຼື ເລືອດຫລັງເກີດລູກ ກໍ່ມີບົດບັນຍັດໂດຍສະເພາະບໍ່ໃຫ້ຜົວເມຍຮ່ວມຫຼັບນອນດ້ວຍກັນໃນລະຫວ່າງທີ່ເມຍນັ້ນຕົກເລືອດ ທີ່ວ່າມານີ້, ໃນຂະນະທີ່ສາສະຫນາຄຣິດສະຕຽນນັ້ນບໍ່ມີບົດບັນຍັດສອນວ່າຜູ້ຫຍິງໃນຂະນະມີເລືອດປະຈຳເດືອນ ຫຼື ເລືອດຫລັງເກີດລູກຫ້າມເຮັດສິ່ງໃດແດ່, ສ່ວນສາສະຫນາຍິວກໍ່ເຂັ້ມງວດກັບຜູ້ຫຍິງຫລາຍເກີນໄປ ໂດຍຖືວ່າເລືອດປະຈຳເດືອນນັ້ນແມ່ນການລົງໂທດຈາກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຫຍິງຄົນໃດທີ່ມີເລືອດປະຈຳເດືອນ ຈະຖືວ່າຄົນສົກກະປົກທັນທີ່ ໂດຍຫ້າມຜົວບໍ່ໃຫ້ຫລັບນອນຂ້າງໆ ເປັນເດັດຂາດ ພ້ອມທັງຫ້າມອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນດຽວກັນໃນຂະນະທີ່ລູກສາວ ຫຼື ເມຍມີເລືອດປະຈຳເດືອນ ຜົວຕ້ອງເອົາຜ້າປູ້ທີ່ນອນຜ້າທີ່ມີເສື້ອຜ້າຂອງຕົນເອງທີ່ເຄີຍໃຊ້ໃນເຮືອນທີ່ມີເມຍມີເລືອດປະຈຳເດືອນອອກໄປ ຊັກລ້າງໃຫ້ຫມົດເປັນການລົງໂທດ

2.1 ການເຮັດຄວາມສະອາດໃນຮູບແບບຕ່າງໆ

1. ການເຮັດຄວາມສະອາດ "ສິ່ງສົກກະປົກທາງຮູບປະທຳ"

ຫມາຍເຖິງ ສິ່ງສິ່ງເປີເປື້ອນທີ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນຈັບຕ້ອງໄດ້ ເຊັ່ນ ຂີ້ ຍຸ່ງວ ການເຮັດຄວາມສະອາດສິ່ງເປີເປື້ອນປະເພດນີ້ ອັນດັບທຳອິດ ຕ້ອງກຳຈັດຄາບໃຫ້ຫມົດໄປກ່ອນ ແລ້ວລ້າງນ້ຳເພີ່ມບໍ່ໃຫ້ເຫລືອສີ ຫຼື ກິ່ນ

2. ການເຮັດຄວາມສະອາດ "ສິ່ງສົກກະປົກນາມມະທຳ"

ເຊິ່ງແບ່ງອອກເປັນ 2 ປະເພດ ຄື :

2.1.1 ເຮັດຄວາມສະອາດໂດຍການອາບນ້ຳ ເອີ້ນວ່າ "ຮະດັສໃຫຍ່" ເຊັ່ນ ການຮ່ວມຫລັບນອນມີເພດສຳພັນກັນຂອງຜົວເມຍ, ຫລັງຈາກຜູ້ຫຍິງມີເລືອດປະຈະເດືອນ ຫຼື ມີເລືອດຫລັງເກີດລູກ

2.1.2 ການເຮັດຄວາມສະອາດໂດຍການອາບນ້ຳລະມາດ ເອີ້ນວ່າ "ຮະດັສນ້ອຍ" ເຊັ່ນ ເມື່ອມຸສລິມທີ່ຕື່ນຈາກການນອນ ຫຼື ມີການຂັບຖ່າຍ ແລ້ວຕ້ອງການໄປລະມາດ ກໍ່ຕ້ອງໄປອາບນ້ຳລະມາດກ່ອນ

2.2 ວິທີການອາບນໍ້າລະມາດ (ຍົກຮະດັສນ້ອຍ)

1. ລ້າງມືທັງສອງເບື້ອງຄັ້ງລະ 3 ຮອບ ໂດຍເລີ່ມທາງມືຂວາກ່ອນ.
2. ບວນປາກ 3 ເທື່ອ.
3. ຂະນະທີ່ບວນປາກໃຫ້ເອົານໍ້າສູບເຂົ້າຮູດັງ ແລ້ວຊັງອອກມາພ້ອມກັບການບວນປາກ 3 ເທື່ອ.
4. ຫນ້າລ້າງໃຫ້ທົ່ວໃບຫນ້າ 3 ເທື່ອ.
5. ລ້າງມືຮອດຂໍ້ສອກ 3 ເທື່ອ.
6. ນໍາເອົາມືທີ່ປຸງກນໍ້າມາລູບຜົມ 3 ເທື່ອ. (ຫຼືເທື່ອດຽວກໍໄດ້)
7. ເຊັດຫູ 3 ເທື່ອ. ເທື່ອ. (ຫຼືເທື່ອດຽວກໍໄດ້)
8. ລ້າງຕີນ 3 ເທື່ອ.

2.3 ວິທີອາບນໍ້າ (ຍົກຮະດັສໃຫຍ່)

1. ຕັ້ງເຈດຕະນາໂດຍການຄິດໃນໃຈວ່າ "ກໍາລັງອາບນໍ້າຕາມສາສະຫນາສັ່ງບອກໄວ້".
2. ເລີ່ມຈາກລ້າງມືຂ້າງລະ 3 ເທື່ອ.
3. ໃຊ້ມື້ຊ້າຍລ້າງອະໄວຍະວະເພດ.
4. ອາບນໍ້າລະມາດ ໂດຍເຫລືອຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍໄວ້ລ້າງຕີນໂດຍໄວ້ເຮັດຕາມຫລັງ.
5. ໃຊ້ນິ້ວມືສ່າງຜົມໃຫ້ເຂົ້າຮອດຫນັງຫົວ ແລະ ທຸກເສັ້ນຜົມໃຫ້ຫມົດ.
6. ລ້າງຕົວໃຫ້ທົ່ວທຸກຮູຊຸມຂົນ ໂດຍເລີ່ມຈາກທາງເບື້ອງຂວາຂອງຮ່າງກາຍ ຫລັງຈາກນັ້ນກໍລ້າງຕີນ ຖືວ່າສໍາເລັດໃນການອາບນໍ້າ.

ຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກ່າວມານັ້ນເປັນການອາບນ້ຳທີ່ສົມບູນແບບທີ່ສຸດທີ່ທ່ານສາດສະດາ
ທູດມູຮັມຫມັດໄດ້ສອນໄວ້ ແຕ່ການອາບນ້ຳໂດຍການລ້າງຕົວໃຫ້ທົ່ວຢ່າງດຽວພ້ອມເຈດຕະ
ນາ ກໍ່ສາມາດຖືວ່າໃຊ້ໄດ້ແລ້ວ.

3. ການລະມາດ

ການລະມາດແມ່ນຮີດຄອງ ຫຼື ພິທີກຳທາງສາສະໜາທີ່ຫຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດເປັນ
ຫລັກການອິສລາມທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດເປັນລຳດັບທີ່ 2 ຮອງລົງມາຈາກການກ່າວຄຳປະຕິຍານ
ຕົນ ອັລລຳໂທ້ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ມຸສລິມຜູ້ເຊື່ອສັດທາ ດຳລົງການລະມາດທຸກມື້ມີລະ 5 ເວລາໃນທຸກ
ສະຖານະການ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ, ຢູ່ໃນເສີກສົງຄາມ, ຍາມເວລາ
ເຈັບປ່ວຍໄຂ້ ຫຼື ແນວໃດກໍ່ຕາມ ການລະມາດຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດຢູ່ສະເໝີໃນເວລາທີ່
ກຳນົດໃນທຸກມື້ ຈະມີກໍ່ບ້າງສະຖານະການເທົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ຈຳເປັນລະມາດ ເຊັ່ນ ເມື່ອຂາດ
ສະຕິປັນຍາເປັນຄົນບ້າ ຫຼື ໃນກໍລະນີຜູ້ຫຍິ່ງມີປະຈຳເດືອນ ຫຼື ເລືອດຫລັງເກີດລູກ

ການລະມາດຖືວ່າເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ຜູ້ສັດທານັ້ນໄດ້ໃຊ້ໃນການເຂົ້າໃກ້ຊິດພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ຜູ້ລະມາດຈະຄົ້ນພົບຄວາມສຸກສະຫງົບໃນຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມໃກ້ຊິດ
ກັບພຣະເຈົ້າໃນເວລາລະມາດທ່ານນະບີໄດ້ກ່າວວ່າ "ຄວາມສຸກຂອງເຮົາຢູ່ນຳການລະມາດ"
ທ່ານນະບີຍັງເຄີຍກ່າວກັບຜູ້ທີ່ເຮັດຫນ້າທີ່ປະກາດເວລາເຂົ້າລະມາດວ່າ "ໄປປະກາດໃຫ້
ພວກເຮົາມາພັກຜ່ອນເດີ້" ເມື່ອທ່ານສາດສະດາທູດມີຄວາມກັງວົນອຸກໃຈໃນສິ່ງໃດ ທ່ານ
ຈະຮີບເຂົ້າມາລະມາດເພື່ອໃຫ້ຈິດໃຈສະຫງົບສຸກບໍ່ວິຕົກກັງວົນ

3.1 ຂໍ້ດີຂອງການລະມາດ :

1. ເປັນການສຳລະລ້າງບາບນ້ອຍ

ທ່ານນະບີກ່າວວ່າ "ການລະມາດ 5 ເວລາ ແລະ ການລະມາດວັນສຸກ ຈາກວັນສຸກ
ອາທິດນີ້ໄປຮອດອາທິດຫນ້າ ຈະມີການສຳລະລ້າງຄວາມຜິດບາບລະຫວ່າງທຸກຊ່ວງເວລາ
ຕາບໃດທີ່ບໍ່ມີການກະທຳບາບໃຫຍ່"

2. ການລະມາດຄືແສງລັດສະໝີ ຊູກຢູ່ມຸສລິມສູ່ການເຮັດຄວາມດີ ແລະ ຫ່າງໄກ ຄວາມຊົ່ວ ອັລລໍຫໍໄດ້ກ່າວວ່າ "ການລະມາດນັ້ນຈະຫັກຫ້າມຈາກເລື່ອງໄຮ້ສິລະທໍາ ແລະ ສິ່ງບໍ່ດີ" (ອັລອັງກະບູຕ : 45)

ທ່ານນະບີຍັງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ "ການລະມາດນັ້ນຄືແສງສະຫວ່າງ"

3. ສິ່ງທໍາອິດທີ່ມຸສລິມຜູ້ສັດທາຈະຖືກສອບສວນໃນມື້ສິ້ນໂລກ ຄື ການລະມາດ ວ່າໄດ້ເຮັດຕາມຫນ້າທີ່ຢ່າງຄົບຖ້ວນສົມບູນບໍ່ ຫາກສົມບູນໄປດ້ວຍດີ ຜົນປະພຶດການກະທໍາ ອື່ນໆ ກໍ່ຈະດີໄປນໍາ ແຕ່ຖ້າຫາກການສອບສວນເລື່ອງລະມາດນັ້ນເປັນໄປບໍ່ດີ ຜົນປະພຶດ ການກະທໍາອື່ນກໍ່ຈະໄປບໍ່ດີຄືກັນ ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ສິ່ງທໍາອິດທີ່ບໍ່ຈະຖືກ ຖາມສອບສວນໃນມື້ສິ້ນໂລກຄືການລະມາດ ຖ້າຫາກຜົນການກະທໍາໄປໄດ້ດີຜົນງານອື່ນກໍ່ ຈະດີຕາມ ຖ້າຫາກຜົນງານບໍ່ດີສິ່ງອື່ນກໍ່ບໍ່ດີໄປນໍາ"

ຜູ້ທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງລະມາດ 5 ເວລາ ຄື ມຸສລິມຜູ້ສັດທາທີ່ມີສະຕິປັນຍາຄົບສົມບູນ ບັນລຸພາວະເປັນຫນຸ່ມ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຫຍິງທີ່ຢູ່ໃນຊ່ວງທີ່ມີປະຈໍາເດືອນ ຫຼື ເລືອດຫລັງເກີດ ລູກ ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຫຍິງທີ່ມີເລືອດປະຈໍາເດືອນຫຼືເລືອດຫລັງເກີດລູກກໍ່ບໍ່ຕ້ອງລະມາດ ແລ້ວ ຖ້າຫມົດເລືອດນັ້ນກໍ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມາຊົດໃຊ້

3.2 ລະບຽບເງື່ອນໄຂທີ່ຕ້ອງສໍານຶກຄິດກ່ອນທີ່ຈະລະມາດ :

1. ຮ່າງກາຍ, ສະຖານທີ່, ເສື້ອຜ້າ ຕ້ອງສະອາດຈາກຮະດັສນ້ອຍ ແລະ ຮະດັສ ໃຫຍ່.

2. ຕ້ອງປົກປິດສ່ວນສະຫງວນຂອງຮ່າງກາຍທັງຫມົດ ໂດຍກັບເສື້ອຜ້າທີ່ບໍ່ຮັດຮູບ ຮັດຊົງ ຫຼື ບາງຈົນເຫັນເນື້ອໃນ ໂດຍສ່ວນສະຫງວນຂອງຮ່າງກາຍ "ຜູ້ຊາຍ" ຄື ລະຫວ່າງ ໄສ້ຕີ້ ຈົນຮອດຫົວເຄົາຈໍາເປັນຕ້ອງປົກປິດ ແລະສ່ວນສະຫງວນຂອງຮ່າງກາຍ "ຜູ້ຫຍິງ" ແມ່ນຮ່າງກາຍທັງຫມົດຍົກເວັ້ນໃບຫນ້າ ແລະ ຝ່າມີ ສາມາດເປີດເຜີຍໄດ້

ມຸສລິມທີ່ຕ້ອງການເຮັດການລະມາດສົມຄວນທີ່ຈະໃສ່ເສື້ອຜ້າທີ່ງົດງາມ ແລະ ສະອາດທີ່ສຸດ ໂດຍສະເພາະຖ້າຕ້ອງການໄປລະມາດທີ່ມັສຢິດ ອັລລໍຫໍໄດ້ກ່າວວ່າ

"ໂອ້ລູກຫລານຂອງອາດັມ, ຈົ່ງແຕ່ງກາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງທີ່ໄປມັສຍົດ ຈົ່ງກິນ ແລະ ຕື່ມ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຟຸ່ມເຟື້ອຍ" (ອັລອະຣອຟ : 31)

3. ຫ້ັນຫນ້າເຂົ້າໄປຫາທິດກິບລະຫໍ ອັລລໍທໍໄດ້ກ່າວວ່າ "ເທື່ອໃດທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ເດີນທາງ ກໍ່ຈົ່ງຫ້ັນຫນ້າສູ່ທິດມັສຍົດຮະຣອມ" (ອັລບະກໍຣິຫໍ : 145)

'ມັສຍົດຮະຣອມ' ຕັ້ງຢູ່ທີ່ເມືອງມັກກະຫໍ ປະເທດຊາອຸດິອາລະເບຍ ເປັນສະຖານທີ່ ສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງສາສະຫນາອິສລາມ ເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງ 'ອາຄານກະບະຫໍ' ເຊິ່ງເປັນຮູບຊົງ ສີ່ຫລ່ຽມ ທີ່ທ່ານສາດສະດາທູດ ອິບຣໍຮິມ (ອາຣາມ) ໄດ້ສ້າງໄວ້ ອາຄານກະບະຫໍນີ້ເປັນ ພຽງຫິນທໍາມະດາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຸນແລະໂທດກັບຜູ້ໃດໄດ້ ແຕ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງຫ້ັນ ຫນ້າໄປທິດກະບະຫໍ ຫຼື ເອີ້ນວ່າທິດກິບລະຫໍນີ້ນັ້ນ ກໍ່ເປັນຍ້ອນເພື່ອໃຫ້ມຸສລິມທຸກຄົນໄດ້ ຫ້ັນຫນ້າໄປທາງທິດດຽວກັນຢ່າງສະເໝີພາບ ແລະ ພ້ອມພຽງກັນເທົ່ານັ້ນ

4. ຕ້ອງລະມາດລະມາດໃນເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້ ເຮົາບໍ່ສາມາດລະມາດກ່ອນເຂົ້າເວລາ ໄດ້ ແລະຫ້າມຊັກຊ້າຕໍ່ການລະມາດຈົນຫມົດເວລາ ອັລລໍທໍໄດ້ກ່າວວ່າ "ການລະມາດນັ້ນ ເປັນບົດບັນຍັດທີ່ກໍານົດເວລາໄວ້ແລ້ວຕໍ່ຜູ້ສັດທາທຸກຄົນ" (ອັນນິສາອໍ : 103) ດັ່ງນັ້ນ, ໃຜທີ່ນອນ ຫຼື ລືມເວລາລະມາດຈົນຫມົດເວລາລະມາດນັ້ນໄປແລ້ວຖ້ານົກໄດ້ກໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງ ລະມາດຊົດໃຊ້ໃນພາຍຫລັງ ບໍ່ສະນັ້ນ ຈະຖືເປັນຫນີ້ກັບອັລລໍທໍ

ເວລາລະມາດມື້ຫນຶ່ງນັ້ນມີພຽງ 5 ເວລາ ເຊິ່ງຈະສັງເກດໄດ້ຈາກດວງຕາເວັນ ໂດຍບໍ່ມີເວລາຕາມໂມງໄວ້ຢ່າງລະອຽດ ເພາະລະດູການຂອງປີນັ້ນແຕກຕ່າງຕ່າງກັນເຮັດ ໃຫ້ການຕົກ ຫຼື ຂຶ້ນຂອງດວງຕາເວັນນັ້ນແຕກຕ່າງກັນ

ການລະມາດນັ້ນຈະປະກອບທ່າທາງຍື່ນ, ລົງມາກົ້ມ, ແລ້ວກາບ, ແລ້ວກັບມາຍື່ນ ຂຶ້ນໄຫມ່ ເອີ້ນວ່າການລະມາດໄປແລ້ວຫນຶ່ງຊຸດ ຫຼື "ຫນຶ່ງຣ໌ອກອະຫໍ"

ການລະມາດໃນແຕ່ລະເວລານັ້ນມີຣ໌ອກອະຫໍບໍ່ເທົ່າກັນ ເຊັ່ນ :

ເວລາຕອນເຊົ້າມືດ (ຊຸບຮີ) ຕ້ອງລະມາດ 2 ຣ໌ອກອະຫໍ,

ເວລາຕອນສວຍ (ຊຸທໍຮີ) ລະມາດ 4 ຣ໌ອກອະຫໍ,

ເວລາຕອນຄ່ອຍແລ້ງ (ອັສຣີ) ມີ 4 ຮ້ອກອະຫ໌,

ເວລາດວງຕາເວັນຫລັບຂອບພ້າ (ມັກເລັບ) ມີ 3 ຮ້ອກອະຫ໌,

ເວລາກາງຄືນ (ອີຊາ) ມີ 4 ຮ້ອກອະຫ໌,

ມຸສລິມທຸກຄົນສາມາດລະມາດໂດຍຕົວຄົນດຽວໄດ້ ແຕ່ທີ່ດີທີ່ສຸດສົມຄວນລະມາດ ຮ່ວມກັບຜູ້ອື່ນຢູ່ມັສຢິດ ຫຼື ອາດຈະເອີ້ນພີ່ນ້ອງຄອບຄົວມາລະມາດໃນເຮືອນກໍໄດ້ຄືກັນ ເພາະເມື່ອລະມາດຮ່ວມກັນນັ້ນຈະເພີ່ມຄວາມຮັກ ແລະ ເພີ່ມຄວາມເປັນພີ່ນ້ອງ ສ້າງຄວາມ ຮູ້ສຶກເປັນຫ່ວງເຊິ່ງກັນແລະກັນ ການລະມາດຮ່ວມກັບຜູ້ອື່ນດີກວ່າການລະມາດຄົນດຽວ ຫຼາຍເທົ່າ ທ່ານນະບີກ່າວວ່າ "ການລະມາດຮ່ວມກັນ ຫຼື ລະມາດຢາມະອະຫ໌ ດີກວ່າການ ລະມາດຄົນດຽວເທົ່າ 27 ເທື່ອ"

ແນວໃດກໍຕາມ, ການລະມາດກໍສາມາດເຮັດໄດ້ທຸກໆ ສະຖານທີ່ ບໍ່ຈໍາເປັນ ແມ່ນມັສຢິດເທົ່ານັ້ນ ນີ້ຄືຄວາມເມດຕາປະການໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າມີໃຫ້ແກ່ເຮົາ ທ່ານນະບີ ກ່າວວ່າ "ໂລກນີ້ຖືກສ້າງໃຫ້ເປັນສະຖານທີ່ລະມາດໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະ ເປັນສະຖານທີ່ ສະອາດ ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າປະຊາຊົນຂອງເຮົາຄົນໃດໄດ້ເຂົ້າເວລາລະມາດແລ້ວ ກໍຈົ່ງຮີບລະ ມາດ."

3.3 ວິທີການລະມາດ

1. ຕັ້ງເຈດຕະນາ ຄິດໃນໃຈວ່າ "ຂ້ອຍຕັ້ງໃຈລະມາດຕາມຫລັກສາສະຫນາສັ່ງໄວ້ ໃນເວລາ....." ຖ້າເປັນຜູ້ລະມາດຕາມຄົນອື່ນກໍໃຫ້ຄິດວ່າ "ລະມາດເປັນຜູ້ຕາມ."

2. ການຕັ້ງເຈດຕະນາໃນຂໍ້ທໍາອິດໃຫ້ເຮັດພ້ອມກັບການຍົກມືທັງສອງເບື້ອງຂຶ້ນ ຮອດຫູ ໂດຍຝາມີຫັນໄປທາງຫນ້າ ພ້ອມກ່າວຄໍາວ່າ "ອັລລໍຮຸອັກບັຣ" ຄວາມຫມາຍຄື "ອັລລໍຮຸອັກບັຣຢ່າງໃຫຍ່" ນີ້ຄືການເລີ່ມເຂົ້າລະມາດ ຄໍາໆ ນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາມີສະມາທິຈິດຈໍ ໃນການລະມາດ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈໃນເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນຮອບຕົວ ເພາະທັງຫມົດນີ້ ເປັນເລື່ອງເລັກນ້ອຍຖ້າທຽບກັບອັລລໍຮຸອັກບັຣ.

3. ໃຫ້ວ່າງມືຂວາທັບມືຊ້າຍຢູ່ກາງເອິກ.

4. ອ່ານອັລກຸຣອານບົດອັລຟາຕີຫະຫໍ ເຊິ່ງແມ່ນບົດທຳອິດຂອງອັລກຸຣອານ.

5. ຫາກຜູ້ລະມາດເປັນຜູ້ຕາມ (ມະມູມ) ໃຫ້ຟັງຜູ້ນຳລະມາດ (ອີມ່າ) ອ່ານອັລກຸຣອານ ແລະຖ້າອີມ່າອ່ານບົດອັລຟາຕີຫະຫໍຈົບແລ້ວ ໃຫ້ເຮົາກ່າວ "ອາມິນ" ສຽງດັງພ້ອມອີມ່າ ຄຳວ່າ ອາມິນ ຫມາຍເຖິງ "ຂໍໃຫ້ອັລລໍຫໍຕອບຮັບດູອາຄຳຂໍນຳ"

6. ຫລັງອ່ານບົດອັລຟາຕີຫະຫໍຈົບແລ້ວ ໃຫ້ອ່ານອັລກຸຣອານບົດໃດກໍໄດ້ ແຕ່ຖ້າເປັນຜູ້ຕາມ (ມະມູມ) ກໍບໍ່ຕ້ອງອ່ານ ແລະ ຖ້າຫາກເວລາໃດລະມາດທີ່ມີ 3 ເຖິງ 4 ຮ້ອກອະຫໍ ກໍບໍ່ຈຳເປັນອ່ານອັລກຸຣອານບົດອີກຫລັງຈາກອ່ານບົດອັລຟາຕີຫະຫໍໃນຮ້ອກອະຫໍ 3 ແລະ 4 ໂດຍໃນການອ່ານເວລາກາງເວັນແມ່ນອ່ານສຽງຄ່ອຍ (ຊ່ວງເວລາບ່າຍ ແລະ ຍາມຄອຍແລ້ງ) ແລະໃຫ້ອ່ານອອກສຽງໃນເວລາກາງຄືນ (ຕອນດວງຕາເວັນຕົກ, ການຄືນເວລາເຊົ້າມືດ) ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ກົມໂຄ້ງເອົາມື້ແຕະຫົວເຄົາ ພ້ອມຫຍຸດນຶ່ງຊົ່ວຂະນະຫນຶ່ງ

7. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ກັບມາຢືນກົງ ໂດຍກ່າວ "ຊະມີອັລລໍຮຸ ລິມັນຮະມິດະຫໍ" ປ່ອຍມື້ໄວ້ແນບຕົວ ພ້ອມຫຍຸດນຶ່ງຂະນະຫນຶ່ງ.

8. ກົມລົງກາບໂດຍຕ້ອງໃຫ້ອະໄວຍະວະທັງ 7 ແນບຕິດພື້ນ (ນັ້ນກໍຄື ຫນ້າຜາກ, ມືທັງສອງ, ຫົວເຄົາທັງສອງ, ແລະປາຍນິ້ວຕີນທັງສອງ) ໃຫ້ຍົກຂໍ້ສອກຂຶ້ນບໍ່ໃຫ້ຕິດພື້ນ ການລົງກາບພາສາອາຫຣັບເອີ້ນວ່າ "ຊຸຈູດ" ເປັນທ່າທາງທີ່ມະນຸດຄົນຫນຶ່ງຈະໄດ້ໃກ້ຊິດພຣະເຈົ້າຫລາຍທີ່ສຸດ ຜູ້ລະມາດສາມາດຂໍພອນ (ດູອາ) ລະຫວ່າງກົມກາບໄດ້ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ກ່າວວ່າ "ສະພາບທີ່ບ່າວຈະໄດ້ໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າທີ່ສຸດຢູ່ລະຫວ່າງກົມກາບ ສະນັ້ນ, ຈົ່ງຂໍພອນໃຫ້ຫຼາຍ."

9. ຂຶ້ນມານຶ່ງພັບຂາ ມືຢູ່ເທິງຫົວເຄົາ ພ້ອມຢຸດນຶ່ງຂະນະຫນຶ່ງ.

10. ກົມລົງໄປກາບຄັ້ງທີ່ສອງອີກຮອບ ພ້ອມຢຸດນຶ່ງຂະນະຫນຶ່ງ.

11. ລະຫວ່າງການປ່ຽນທ່າທາງທຸກເທື່ອ ໃຫ້ກ່າວຄຳວ່າ "ອັລລໍຮຸອັກບັຣ" ຍົກເວັ້ນຂັ້ນຕອນປ່ຽນຈາກການກົມໂຄ້ງຫົວຂຶ້ນມາຢືນ ໃຫ້ກ່າວວ່າ "ຊະມີອັລລໍຮຸ ລິມັນຮະມິດະຫໍ" ຖ້າຈືບໍ່ໄດ້ກໍບໍ່ຕ້ອງເວົ້າອີ່ຫຍັງ

ຖ້າທ່າທາງທັງຫມົດນີ້ເອີ້ນວ່າການລະມາດຄົບຫນຶ່ງຮ້ອກອະຫ໌ ຫລັງຈາກນີ້ເຮົາຕ້ອງ
ຂຶ້ນໄປຍື່ນຕຣົງໄປລະມາດຮ້ອກອະຫ໌ຄັ້ງທີສອງ ໂດຍເຮັດຄືເຣາະອະທຳອິດທຸກຢ່າງ

12. ຫລັງຈາກກົມລົງກາບຄັ້ງທີສອງໃນຮ້ອກອະຫ໌ທີສອງ ໃຫ້ຂຶ້ນມານັ່ງພັບເຄົາ
ພ້ອມອ່ານດູອາຕະຊະຮຸດ : “ອັດຕະຮີຢາ ຕຸລີລະ ອັສລາມມຸອະລັຍກ້າ ໄອຍຸຮັນນະບີຍຸ
ວະເຣາະຫ໌ມາຕຸລລໍຮີ ວະບະຣໍກາຕຸຫ໌ ອັສສະລາມຸອະໄລນາ ວະອາລາອີບາດິລລາຮີຊ
ຊໍລີຮີນ. (ອັຊຮະດູອັລລາອີລາຮະ ອິລລໍລໍຫ໌. ວາອັຊຮະດູອັນນະມຸຮັມມະດັຣ ຣໍຊຸລ
ລໍຫ໌ ອັລລໍຮຸມມະ ຊໍລີອະລາມຸຮັມມັດ ວະອະລາອາລິມຸຮັມມັດ.)

13. ຫາກການລະມາດນັ້ນມີ 3 ຫຼື 4 ຮ້ອກອະຫ໌ ໃຫ້ຍື່ນຂຶ້ນມາຊື່ ແລ້ວເຮັດການ
ລະມາດຄັ້ງທີສາມຕໍ່ໄປ ໃນທ້າຍຮ້ອກອະຫ໌ທີ່ 4 ສຸດທ້າຍ ກໍ່ອ່ານຕະຊະຮຸດຄືເກົ່າ

14. ຖ້າອ່ານດູອາຕະຊະຮຸດຄັ້ງສຸດທ້າຍຈົບແລ້ວ ໃຫ້ກ່າວສະລາມຖືວ່າເປັນການ
ລະມາດທີ່ສິ້ນສຸດ ໂດຍກ່າວວ່າ "ອັສສະລາມຸອະລັຍກຸມ ວະເຣາະຫ໌ມາຕຸລລໍຮີ" ພ້ອມທັນຄໍ
ໄປທາງຂວາແລ້ວໃຫ້ກ່າວສະລາມ ແລ້ວ ຫັນຄໍໄປທາງຊ້າຍກ່າວສະລາມ ຖືວ່າຈົບແລ້ວ
ການລະມາດ

ທ່ານສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ການເລີ່ມລະມາດຄືຕ້ອງກ່າວຄຳວ່າ ອັລລໍຮຸອັກບັຣ
ສ່ວນການສິ້ນສຸດຂອງການລະມາດຄືການກ່າວສະລາມ"

ຫລັງຈາກຈົບການລະມາດບໍ່ຄວນຮີບພ້າວລຸກໄປໃສ ສົມຄວນນັ່ງກ່າວຄຳດູອາໃຫ້
ຫຼາຍ ເຊັ່ນ ການກ່າວວ່າ ສຸບບະຣານັລລໍຫ໌ 33 ເທື່ອ, ອັລຮັມດູລີລະຫ໌ 33 ເທື່ອ, ອັລ
ລໍຮຸອັກບັຣ 34 ເທື່ອ. ຮ່ວມທັງຫມົດ 100 ເທື່ອ ເປັນຕົ້ນ.

ການລະມາດຍັງມີລາຍລະອຽດ ແລະ ບົດຂໍ້ພອນດູອາອື່ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຖ້າມຸສລິມ
ໃຫມ່ສາມາດລະມາດຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກ່າວມານີ້ໄດ້ຢ່າງຄ່ອງແຄ່ວແລ້ວ ກໍ່ສົມຄວນ
ຮຳຮຽນບົດດູອາບົດຂໍ້ພອນ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການລະມາດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ສຳຫລັບ
ມຸສລິມໃຫມ່ທີ່ຫາກໍ່ເຂົ້າຮັບອິສລາມໃຫມ່ ທີ່ຍັງບໍ່ສາມາດອ່ານບົດອັລຟາຕິຫະຫ໌ ຫຼື ບົດດູອາ
ໄດ້ ກໍ່ຄວນຝຶກຝົນທ່ອງຈຳບົດຂໍ້ພອນ ແລະ ອັລກຸຣອານພາສາອາຫຣັບໂດຍສະເພາະ ຄື :

1. ບົດອັລຟາຕິຫະຫ໌
2. ບົດດູອາຕະຊະຮຸດ
3. "ອັລລໍຮຸອັກບັຣ"
4. "ຊະມີອັລລໍຮຸ ລິມັນຮະມິດະຫ໌" ແລະ ຄວນເພີ່ມໄປອີກວ່າ "ຮັອບບະນາ ວະລາກັລຮໍາດູ"
5. ລະຫວ່າງການໂຄ້ງຕົວໃຫ້ກ່າວຄຳວ່າ "ຊຸບບະຮານະ ຮັອບບິຢັລອະຊິມ"
6. ລະຫວ່າງກົມກາບ ໃຫ້ກ່າວ "ຊຸບບະຮານະຮັອບບິຢັລອະລາ"

ສຳຫລັບຜູ້ທີ່ເພິ່ງຮັບອິສລາມໃໝ່ໃນອາທິດທຳອິດ ບົດອັລຟາຕິຫະຫ໌ ແລະ ບົດດູອາຕະຊະຮຸດອ່ານຍາກ ແລະ ຍາວເກີນໄປ ກໍຈຳເປັນຕ້ອງຮັກສາລະມາດວັນລະ 5 ເວລາ ຄືກັນພຽງ ແຕ່ໃນຂັ້ນຕອນທີ່ຕ້ອງອ່ານບົດທີ່ຕົນເອງອ່ານບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ສະຫງົບງຽບແທນ ແລະ ສົມຄວນລະມາດຮ່ວມກັບຄົນອື່ນໂດຍສະເພາະມຸສລິມຄົນເກົ່າ ເພື່ອສ້າງເກດວິທີລະມາດ

ໂດຍການລະມາດຮ່ວມກັບຜູ້ອື່ນນັ້ນເອີ້ນວ່າ "ລະມາດຢະມາອະຫ໌" ຈະມີຄົນຫນຶ່ງເປັນຜູ້ນຳລະມາດເອີ້ນວ່າ "ອີມ່າ" ແລະທີ່ເຫລືອຈະເປັນຜູ້ຕາມເອີ້ນວ່າ "ມະມູມ" ຖ້າຜູ້ຕາມລະມາດຜິດໃນຂັ້ນຕອນໃດ ຜູ້ເປັນອີມ່າຈະເປັນຜູ້ແບກຮັບຄວາມຜິດໄວ້ເອງ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຕາມ "ມະມູມ" ບໍ່ຕ້ອງກັບໄປແກ້ໄຂຂໍຜິດພາດເລັກນ້ອຍບ້າງເທື່ອຂອງການລະມາດ

3.4 ສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ເສຍການລະມາດ

ການລະມາດນັ້ນຄືການເຂົ້າໃກ້ຊິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຄືການຕັດຂາດລະຫວ່າງໂລກພາຍນອກຮອບຕົວ ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງມີຂໍ້ຫ້າມບ້າງຢ່າງທີ່ຜູ້ລະມາດລະຖິ້ມຈະເຮັດໃຫ້ການລະມາດນັ້ນໃຊ້ບໍ່ໄດ້ແລ້ວຈະຕ້ອງເລີ່ມລະມາດໄຫມ່ ເຊັ່ນ :

1. ການກິນ ແລະ ດື່ມ ໂດຍຕັ້ງໃຈ.
2. ການເວົ້າຈາໂດຍຕັ້ງໃຈ.

3. ການເຄື່ອນໄຫວຫຼາຍໂດຍມີການຕັ້ງໃຈ ເຊັ່ນ ການຍ່າງໄປສອງກ້າວ ຫຼື ການແກວງແຂນໄປມາສອງເທື່ອ.

4. ການຫົວສຽງດັ່ງ ແຕ່ຖ້າຫາກຍິ້ມພຽງເລັກນ້ອຍກໍບໍ່ເປັນຫຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ເສຍລະມາດ.

5. ການປະຖິ້ມຂັ້ນຕອນໃດຫນຶ່ງຂອງການລະມາດໂດຍຕັ້ງໃຈ ແຕ່ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຖິ້ມ ກໍ່ໃຫ້ນິກຍ້ອນມາເຮັດຂັ້ນທີ່ລືມນັ້ນໃຫມ່ ຫາກມີການບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຕົນເອງລືມຂັ້ນຕອນໃດໄປແລ້ວ ກໍ່ໃຊ້ລະມາດເພີ່ມອີກຫນຶ່ງຮ້ອກອະທິ ຫລັງຈາກນັ້ນຖ້າອ່ານຕະຊະຮູດທ້າຍສຸດ ໃຫ້ກົມລົງກາບສອງເທື່ອເພື່ອເປັນການຊົດໃຊ້ການຜິດພາດ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ຖ້າເມື່ອຈື່ບໍ່ໄດ້ວ່າລະມາດໄປຈັກເທື່ອແລ້ວ ກໍ່ໃຫ້ສັນນິຖານຈຳນວນນ້ອຍທີ່ສຸດໄວ້ກ່ອນ ແລ້ວກົມກາບຊົດໃຊ້ພາຍຫລັງ.

6. ການບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ຕ້ອງມີກ່ອນລະມາດ ເຊັ່ນ ບໍ່ປົກປິດຮ່າງກາຍທີ່ຈຳເປັນທັງທີ່ມີເສື້ອຜ້າ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ອາບນ້ຳລະມາດເປັນຕົ້ນ.

ຄວາມໝາຍຂອງບົດອັລຟາຕິຫະຫໍ

ຄຳວ່າ "ບົດ" ໃນພາສາອາຫຣັບເອີ້ນວ່າ "**ຊູເຣາະ**" ຊູເຣາະອັລຟາຕິຫະຫໍ ແປວ່າ "ບົດເປີດ" ຫຼື "ບົດທຳອິດ". ຊູເຣາະອັລຟາຕິຫະຫໍ ມີ 7 ໂອງການ ຫຼື ເອີ້ນວ່າ 7 ອາຍະ

1. ບິສມິລລາ ຮິຣຣໍຫໍມານ ນິຣຣໍຮິມ
2. ອັລຣຳດູ ລິລລາຮິ ຣອບບິລ ອາລະມິນ
3. ອັຣຣໍຫໍ ມານ ນິຣໍຮິມ
4. ມາລິກິ ເຢົາມິດດິນ
5. ອີຍາກະ ນະບຸດູ ວະອີຍາກະ ນັສຕະອິນ
6. ອິຣ໌ດິນັສ ສິຣໍຕອລ ມຸສຕະກິມ
7. ສິຣໍຕອລ ລະຊິນະ ອັນອັມຕະ ອະໄລຮິມ

ກໍອຍຣິລ ມັກດູບິ ອະໄລຮິມ ວະລັດ ດອລລິນ

ຄຳແປ :

1. ດ້ວຍພຣະນາມຂອງອັລເລາະຫໍ ຜູ້ຊົງກະລຸນາປານີ ຜູ້ຊົງເມດຕາສະເໝີ
2. ມວນການສັນລະເສີນທັງຫມົດ ເປັນສິດຂອງອັລເລາະຫໍ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສາກົນລະໂລກ
3. ຜູ້ຊົງກະລຸນາປານີ ຜູ້ຊົງເມດຕາສະເໝີ
4. ພຣະເຈົ້າແຫ່ງວັນຕອບແທນ
5. ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາເຄົາລົບກາບໄຫວ້ ແລະ ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາຂໍຄວາມເຫລືອ
6. ຂໍພຣະອົງຊົງຊົມນຳເຮົາສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ຊື່ກົງ
7. ຄື ເສັ້ນທາງຂອງຄົນທີ່ພຣະອົງພໍພະໄທ ບໍ່ແມ່ນ ພວກຄົນທີ່ພຣະອົງຊັງ ແລະບໍ່ແມ່ນ ພວກຄົນທີ່ຫລົງທາງ

ຄຳອະທິບາຍ :

1. ຂ້ອຍຂໍເລີ່ມອ່ານດ້ວຍພຣະນາມຂອງອັລລໍທໍ.
2. ຂໍສັນລະເສີນອັລລໍທໍຕໍ່ທຸກຄຸນລັກສະນະ ແລະ ການກະທຳຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຕໍ່ທຸກຄວາມດີທີ່ພຣະອົງມີໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບ ພຣະອົງຄື ຜູ້ສ້າງ, ຜູ້ໃຫ້, ຜູ້ມີອຳນາດ, ຜູ້ຊົງຄວບຄຸມໂລກຂອງສັບພະສິ່ງທັງຫຼາຍ ບໍ່ວ່າຈະແມ່ນໂລກຂອງມະນຸດ, ໂລກຂອງຜີຍິນ, ໂລກຂອງທູດຟ້າມາລາອີກະຫໍ, ໂລກຂອງສັດ ແລະ ອື່ນໆ.
3. ອັຣຣໍທໍມານ (ຜູ້ຊົງກະລຸນາປານີ) ຫມາຍເຖິງ ຜູ້ເມດຕາຫຼາຍຕໍ່ສັບພະສິ່ງທັງຫມົດ ອັຣຣໍຮິມ (ຜູ້ຊົງເມດຕາສະເໝີ) ຫມາຍເຖິງ ຜູ້ມີຄວາມເມດຕາຫຼາຍຕໍ່ຜູ້ສັດທາເທົ່ານັ້ນ.
4. ຜູ້ມີອຳນາດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວໃນມື້ແຫ່ງການພິພາກສາມື້ສິ້ນໂລກ ໂອງການນີ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາມາຄິດແຕ່ວ່າຕ້ອງເຮັດຄວາມດີເທົ່ານັ້ນ ຍ້ອນຢ້ານກົວການສອບສວນ.

5. ເຮົາກາບໄຫວ້ອັລລໍທ໌ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ບໍ່ມີສິ່ງອື່ນມາທຽບຄຸ່ງໃນການເຮັດພິທີທາງສາສະຫນາ ແລະເຮົາຈະຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອກັບພຣະອົງອັລລໍທ໌ເທົ່ານັ້ນ ໃນເລື່ອງທີ່ຕ້ອງພິ່ງພາສິ່ງສັກສິດ ເພາະອໍານາດທັງຫມົດແມ່ນຢູ່ນໍາພຣະອົງ ພຣະອົງຄືຜູ້ໃຫ້ຄຸນ ແລະ ໃຫ້ໂທດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

6. ໄດ້ໂປດຊີທາງນໍາເຮົາ ແລະ ສອນເຮົາສູ່ເສັ້ນທາງອັນທຸ່ງກົງ ແລະໃຫ້ເຮົາຍື່ນຍັດຢູ່ໃນເສັ້ນທາງນີ້ຈົນເຮົາຈະເສຍຊີວິດ ຄໍາວ່າ "ເສັ້ນທາງອັນຊີກົງ" ແມ່ນຫມາຍຄວາມວ່າສາສະຫນາອິສລາມ ເຊິ່ງເປັນຄໍາສອນດຽວທີ່ຈະນໍາພາເຮົາເຂົ້າສະຫວັນ ແລະ ຫຼຸດພົ້ນຈາກໄຟນາລົກໄດ້ ເປັນເສັ້ນທາງທີ່ບັນດາສາດສະດາທູດທັງຫມົດຕັ້ງແຕ່ນະບີອາດັມຈົນຮອດນະບີມູຮັມມັດໄດ້ຕັກເຕືອນສອນກັນມາ ເປັນເສັ້ນທາງດຽວທີ່ມີຄວາມສຸກທັງໂລກນີ້ ແລະ ໂລກຫນ້າ.

7. ຫມາຍຄວາມວ່າ ເສັ້ນທາງທີ່ອັລລໍທ໌ເຄີຍໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ພຣະອົງຮັກມາກ່ອນ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນບັນດາສາດສະດາທູດ ຫຼື ຄົນດີທັງຫຼາຍ ແລະຂໍໃຫ້ເຮົານັ້ນທ່າງຈາກວິທີທາງຂອງຄົນທີ່ອັລລໍທ໌ບໍ່ມັກກຽດຊົງ ນັ້ນກໍຄືກຸ່ມຄົນທີ່ຮູ້ດີຮູ້ຊົ່ວ ຮູ້ຖືກຮູ້ຜິດ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເຊັ່ນຊາວຍິວ ແລະກໍໃຫ້ເຮົາທ່າງໄກຈາກພວກລົງທາງ ນັ້ນກໍຄືກຸ່ມຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມແທ້ຈິງ, ບໍ່ວ່າຈະຖືກຕົວະຍົວະ ຫຼື ແບບໃດກໍຕາມ ຄືເຊັ່ນຊາວຄຣິດສະຕຽນ ທີ່ຖືກດັດແປງສາສະຫນາ.

ສະມາທິໃນການລະມາດ ການລະມາດຄືການເຂົ້າເຝົ້າໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງອັລລໍທ໌ ຄືກັບປະຊາຊົນຢ່າງເຂົາໄປໃນພາລາດຊະວັງເພື່ອມາເຄົາລົບມາຫາກະສັດເຈົ້າຊີວິດ ສິ່ງທີ່ຜູ້ເຂົ້າເຝົ້າຈໍາເປັນຕ້ອງມີ ຄື ຄວາມນອບນັອມ ເຊິ່ງໄດ້ມາຈາກການສະມາທິ ພະຍາຍາມພິຈາລະນານິກຄິດຫາຄວາມຫມາຍຂອງບົດຂໍ້ພອນຕ່າງໆ ທີ່ຕົນເອງກ່າວ ແລະ ພະຍາຍາມຈົນຕະນາການນິກຄິດສະເໜີວ່າອັລລໍທ໌ນັ້ນກໍາລັງແນ້ມເບິ່ງເຮົາຢູ່.

ໂດຍເຫດນີ້ການລະມາດຈຶ່ງເປັນພິທີກໍາທາງສາສະຫນາ ຫຼື ອົບາດະຫ໌ທີ່ຫຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະດ້ວຍເຫດນີ້ເອງອັລລໍທ໌ຈຶ່ງເນັ້ນຍ້າຍໃຫ້ຜູ້ສັດທາຢ່າລົງລືມການລະມາດເດັດຂາດອັລລໍທ໌ກ່າວວ່າ "ຜູ້ສັດທານັ້ນໄດ້ຮັບໄຊຊະນະແລ້ວນັ້ນ ກໍຄືຜູ້ທີ່ມີຄວາມນອບນັອມໃນການ

ລະມາດ" (ອັລມຸມິນູນ :1-2) ຜູ້ທີ່ມີຄວາມນອບນ້ອມ ແລະ ມີສະມາທິໃນການລະມາດ ອັລລໍ່ຈະໃຫ້ເຂົາມີຄວາມສຸກໃນຂະນະລະມາດ ແລະເຂົາເອງຈະກາຍເປັນຜູ້ທີ່ຮັກການລະມາດໂດຍດີ ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ກ່າວວ່າ "ຄວາມສຸກຂອງຂ້ອຍຢູ່ກັບການລະມາດ".

4. ການຈ່າຍພາສີຊະກາດ

ຊະກາດແມ່ນ "ພາສີສາດສະຫນາ" ທີ່ຄົນອິດສະລາມທີ່ຮັ່ງມີຈະຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບ ມີ 8 ປະເພດ ເປັນຫຼັກການສາສະຫນາທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຕາມລໍາດັບຂໍ້ທີ 3 ຂອງອິສລາມ ເນື່ອງຈາກວ່າເປັນປະກັນສັງຄົມ ຫຼຸດຜ່ອນຊ່ອງຫວ່າງລະຫວ່າງຄົນຮັ່ງມີກັບຄົນທຸກຍາກ ແຈກຢາຍຄວາມຮັ່ງມີເທົ່າທຽມກັນ ເພາະຄົນລວຍຕ້ອງຫັກຊັບສິນຈໍານວນໜຶ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມີໃຫ້ກັບ 8 ກຸ່ມຄົນຍາກລໍາບາກ

ການຈ່າຍເງິນຊະກາດຍັງເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຄົນເຮົາບໍລິສຸດ ບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກຂີ້ຫນຽວເຫັນແກ່ຕົວ ສາດສະດາມູຮໍາມັດກ່າວໄວ້ວ່າ "ຜູ້ທີ່ກິນອີ່ມໃນຂະນະທີ່ເພື່ອນບ້ານອິດທົວ ລາວບໍ່ແມ່ນຜູ້ສັດທາ" ເນື່ອງຈາກວ່າໃນອິສລາມມີຄະຕິວ່າ ຄົນທຸກຍາກແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຄົນຮັ່ງມີ.

ຊະກາດ ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາສະຫວັດດີການສັງຄົມທໍາອິດໃນໂລກ, ເປັນສິ່ງທີ່ຍືນຍັນເຖິງຄວາມຊອບທໍາຂອງອິດສະລາມ.

4.1 ຈ່າຍໃຫ້ໃຜ?

ຄົນ 8 ປະເພດທີ່ເຮົາຕ້ອງຈ່າຍຊະກາດໃຫ້ :

1. ຄົນຈົນທີ່ບໍ່ມີວຽກເຮັດ
2. ຄົນຈົນທີ່ມີວຽກເຮັດແຕ່ບໍ່ພໍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ
3. ພະນັກງານເກັບຊະກາດ
4. ຜູ້ຮັບອິດສະລາມໃໝ່

5. ຊ່ວຍໃຫ້ທາດເປັນອິດສະຫຼະ (ປະຈຸບັນບໍ່ມີ)
6. ຜູ້ມີທີ່ສິນຢ່າງສຸດຈະລິດ
7. ທະຫານທີ່ບໍ່ມີເງິນເດືອນ (ປະຈຸບັນບໍ່ມີ)
8. ຄົນເດີນທາງທີ່ບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ

ຄວນຈ່າຍໃຫ້ຢ່າງນ້ອຍ 3 ປະເພດເທົ່າ ໆ ກັນ

ບໍ່ຈ່າຍໃຫ້ລູກ ພໍ່ແມ່ ຫຼືເມຍຂອງຕົວເອງ ແລະຈ່າຍໃຫ້ຄົນທີ່ແມ່ນອິດສະລາມເທົ່ານັ້ນ ອັລລໍຮໍກ່າວວ່າ "ການຈ່າຍພາສີຊະກາດນັ້ນເປັນໄປເພື່ອຄົນບໍ່ມີ, ຄົນທຸກຍາກ, ເຈົ້າຫນ້າທີ່ ເກັບພາສີ, ມຸສລິມໄຫມ່, ຜູ້ມີທີ່ສິນ, ນັກຮົບ, ຜູ້ເດີນທາງການ ການຈ່າຍນັ້ນເປັນຂໍ້ບັງຄັບ ຈ່າຍອັລລໍຮໍ ພຣະອົງນັ້ນຄືຜູ້ຮູ້ດີ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ແທ້ຈິງ." (ອັຕເຕົາບະຫໍ : 60)

4.2 ພາສີຊະກາດປະເພດຕ່າງ ໆ :

1. ຊະກາດເງິນ: ສໍາລັບຄົນທີ່ມີເງິນເປັນມູນຄ່າຄໍາ 5.66 ບາດຂຶ້ນໄປຕະຫຼອດທັງປີ ຈ່າຍປີລະ 2.5%

2. ຊະກາດທຸລະກິດ: ສໍາລັບຜູ້ເຮັດວຽກທຸລະກິດການຜະລິດ, ການຄ້າ, ການ ບໍລິການບາງປະເພດ ເມື່ອລວມເຂົ້າກັບເງິນສ່ວນບຸກຄົນທີ່ມີຢູ່ເປັນມູນຄ່າຄໍາ 5.66 ບາດ ຂຶ້ນໄປ ຈ່າຍປີລະ 2.5% ໂດຍໃຫ້ຄໍານວນໃນທ້າຍປີ:

2.1. ຖ້າຈໍາໜ່າຍຂາຍຕະຫຼອດປີ ຫຼືຕ້ອງຊື້ສິນຄ້າມາເກັບເກິນ 1 ປີ (ເຊັ່ນ ປະສຸ ສັດ, ໄມ້ເສດຖະກິດ) = ປະເມີນລາຄາສິນຄ້າ+ເງິນທັງໝົດທີ່ມີ

2.2. ຖ້າບໍ່ໄດ້ຈໍາໜ່າຍຂາຍຕະຫຼອດປີ ຫຼືເຮັດການບໍລິການທີ່ມີການຈໍາໜ່າຍຂາຍ (ເຊັ່ນ ຮ້ານອາຫານ) = ຕົ້ນທຶນ+ກໍາໄລ+ເງິນທັງໝົດທີ່ມີ

3. ຊະກາດສັດລ້ຽງ: ສໍາລັບຄົນທີ່ມີແບ້ ແກະ ງົວ ຄວາຍ ທີ່ລ້ຽງໂດຍທໍາມະຊາດ ແລະບໍ່ແມ່ນທີ່ລ້ຽງໄວ້ເຮັດວຽກຫຼືເພື່ອການຄ້າ ຈ່າຍປີລະເທື່ອ

1) ສຳລັບຄົນທີ່ມີງົວຄວາຍຫຼາຍກວ່າ 30 ໂຕ

2) ຫຼືມີແບ້ແກະຫຼາຍກວ່າ 40 ໂຕ

(ຖ້າລ້ຽງເພື່ອການຄ້າໃຫ້ຄິດເປັນຊະກາດການຄ້າ)

4. ຊະກາດກະສິກຳ: ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີໄຮ່ນາທັນຍາພືດ ສວນອະງຸ່ນ ຫຼື ອິນທະຜາລັມ ທີ່ມີຜົນຜະລິດຫຼາຍກວ່າ 825 ກິໂລກຳ ໃຫ້ຈ່າຍທຸກເທື່ອທີ່ເກັບກ່ຽວຜົນຜະລິດ

1) ຖ້າມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປູກແລະເບິ່ງແຍງ ຈ່າຍ 5%

2) ຖ້າປູກຕາມທຳມະຊາດ ບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຈ່າຍ 10%

4.3 ເຫດຜົນທີ່ຕ້ອງມີການບັງຄັບຈ່າຍພາສີຊະກາດ :

1. ການຈ່າຍຊະກາດເປັນວິທີໜຶ່ງທີ່ໃຊ້ຄັດເກົ່າຫົວໃຈຂອງມະນຸດ ສ້າງໃຫ້ຄົນນັ້ນ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈດີເອື້ອເພື່ອແຜ່ ບໍ່ຂີ້ຖີ ຂີ້ຫນຽວ ສ້າງຄວາມຮູ້ສຶກເສຍສະຫຼະໃນການ ຊ່ວຍເຫລືອເພື່ອນມະນຸດ ແລະ ການເປັນມິບິນ "ຜູ້ໃຫ້".

2. ການຈ່າຍຊະກາດເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈເບີກບານ ແລະ ຮູ້ສຶກດີເພາະໄດ້ເຮັດດີໃຫ້ແກ່ຜູ້ ອື່ນ ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນມີຄວາມສຸກ.

3. ການຈ່າຍຊະກາດເປັນການສ້າງຫລັກປະກັນສັງຄົມວິທີໜຶ່ງ ເພາະຄົນຮັ່ງມີຕ້ອງ ຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຄົນທຸກຍາກ ຄົນມີຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ຄົນບໍ່ມີ ເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນໃນສັງຄົມນັ້ນຮູ້ສຶກເປັນ ນ້ຳໜຶ່ງດຽວກັນ ຕ້ອງຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ.

4. ການຈ່າຍຊະກາດຈະຊ່ວຍຜ່ອນຄາຍຄວາມກົດດັນຂອງຄົນທຸກຈົນ ແລະສ້າງ ຄວາມຮັກລະຫວ່າງຄົນຮັ່ງມີ ແລະ ຄົນທຸກຍາກ ບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມເລືອມລ້ຳກັນຫຼາຍເກີນໄປ.

5. ການຈ່າຍຊະກາດສາມາດຫລຸດຜ່ອນການອາຊະຍະກຳຂີ້ລັກມັກຈົກໄດ້ ໂດຍມີ ປະສິດຕິພາບ ນັ້ນຍ້ອນອາຊະຍະກຳສ່ວນໃຫຍ່ນັ້ນແມ່ນມັກເກີດຂຶ້ນກັບຄວາມທຸກຍາກຂາດ

ເກີນ ບໍ່ມີຫຍັງຈະກິນ ເຮັດໃຫ້ຄົນດີທີ່ທຸກຍາກຕ້ອງຫັນມາພຶງການຂີ້ລັກ ແຕ່ການຈ່າຍຊະກາດນັ້ນຈະເປັນການອຸດປັນຫາຄວາມບໍ່ມີຂອງຄົນທຸກຍາກ ເຮັດໃຫ້ຄວາມເລືອມລ້ຳໃນສັງຄົມຫລຸດຜ່ອນລົງ.

5. ການຖືສິນອົດໃນເດືອນຮໍມາດອນ

ເດືອນຮໍມາດອນຄືເດືອນທີ່ 9 ຕາມປະຖິທິນອິສລາມ ເຊິ່ງເດືອນຂອງປະຖິທິນອິສລາມນັ້ນອາດມີ 29 ມື້ ຫຼື 30 ມື້ກໍໄດ້ ຂຶ້ນຢູ່ກັບການເຫັນ ແລະ ບໍ່ເຫັນຂອງດວງເຮຼມຄໍ່າເດືອນຂຶ້ນ.

"ການຖືສິນອົດ" ເປັນພິທີກຳທາງສາສະຫນາ ຫຼື ການສະແດງອອກເຖິງຄວາມເປັນບ່າວຕໍ່ອັລລໍຫໍປະເພດຫນຶ່ງ ໂດຍການງົດການກິນການດື່ມ ແລະ ການຮ່ວມຫລັບນອນຄູ່ຜົວເມຍໃນເວລາກາງເວັນ ຕັ້ງແຕ່ເວລາເຊົ້າມືດຈົນດວງຕາເວັນຕົກດິນ.

ເດືອນຮໍມາດອນ ຫຼື ເດືອນທີ່ 9 ນີ້ ເປັນເດືອນທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດໃນຮອບປີ ຄວາມດີທີ່ເຮັດໃນເດືອນນີ້ຈະໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນຢ່າງຫຼາຍກວ່າທຸກເດືອນ

5.1 ຄວາມປະເສີດຂອງເດືອນຮໍມາດອນ :

1. ເປັນເດືອນທຳອິດທີ່ມີການປະທານຄຳພີອັລກຸຣອານລົງມາໃຫ້ສາດສະດາທູດມູຮັມຫມັດ ອັລລໍຫໍກ່າວວ່າ "ເດືອນຮໍມາດອນຄືເດືອນທີ່ອັລກຸຣອານໄດ້ປະທານລົງມາເປັນທາງນຳແກ່ມະນຸດປະຊາຊາດ ເປັນເດືອນທີ່ພິສູດໃນເສັ້ນທາງນຳ ແລະ ຂໍ້ພິສູດຄວາມແທ້ຈິງ ແລະ ຫຼອກຫຼວງ ດັ່ງນັ້ນ, ໃຜທີ່ເຫັນເດືອນນີ້ກໍ່ຈົ່ງຖືສິນອົດ."

(ອັລບະກໍຣິຫໍ : 185)

2. ເດືອນຮໍມາດອນຄືເດືອນແຫ່ງການເຮັດອິບາດະຫໍເຮັດຄວາມດີ ທ່ານສາດສະດາທູດໄດ້ກ່າວວ່າ "ຖ້າທາກເຂົ້າເດືອນຮໍມາດອນ, ປະຕູສະຫວັນຈະເປີດ, ແລະປະຕູນາລີກຈະ

ປິດ, ຊາຕານມານຮ້າຍກໍ່ຈະຖືກລ່າມໂຊເອົາໄວ້" ດັ່ງນັ້ນ, ເດືອນນີ້ຈຶ່ງເປັນເດືອນທີ່ອັລລໍາທ໌ ກຽມໄວ້ຕອນຮັບບ່າວຜູ້ເຮັດຄວາມດີຕໍ່ພຣະອົງ.

3. ເດືອນຮໍມາດອນເປັນເດືອນແຫ່ງການຖືສິ້ນອົດໃນເວລາກາງເວັນ ແລະ ລະມາດ ໃນເວລາກາງຄືນ ທ່ານນະບີໄດ້ກ່າວວ່າ "ຄົນທີ່ຖືສິ້ນອົດໃນເດືອນຮໍມາດອນຢ່າງສັດທາແທ້ ຈຶ່ງ ແລະ ຫວັງຜົນລະບຸນຈາກພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວ ຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດທັງໝົດຈາກ ບາບທັງຫຼາຍທີ່ຜ່ານມາ" ທ່ານນະບີຍັງໄດ້ກ່າວອີກເຊັ່ນດຽວກັນກັບ "ຜູ້ທີ່ຍິ່ນລະມາດໃນ ກາງຄືນເດືອນຮໍມາດອນຢ່າງສັດທາແທ້ ແລະ ຫວັງຜົນລະບຸນຈາກພຣະອົງອັລລໍາທ໌ຜູ້ດຽວກໍ່ ຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດຈາກວາມຜິດບາບທັງໝົດທີ່ຜ່ານມາ."

4. ໃນເດືອນຮໍມາດອນນີ້ຈະມີຄືນໜຶ່ງທີ່ເປັນຄືນທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດດີທີ່ສຸດຄື "ຄືນໄລ ລະຕຸລກັອດຣີ" ເປັນຄືນດຽວທີ່ດີກວ່າ 1000 ເດືອນ ການເຮັດຄວາມດີໃນເດືອນນີ້ຈະໄດ້ ຮັບຜົນລະບຸນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ອັລລໍາທ໌ກ່າວວ່າ "ຄືນໄລລາຕຸລກັອດ ດີກວ່າພັນເດືອນ"

(ອັລກັອດຣີ : 3)

ແຕ່ຄືນນີ້ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ວ່າໃນແຕ່ລະປີຈະຖືກກັບຄືນໃດ, ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຄວນເຮັດ ຄວາມດີລະມາດຫຼາຍໆ ໃນທຸກຄືນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພາດຄືນນັ້ນ.

5.2 ຂໍ້ດີຂອງການຖືສິ້ນອົດ :

1. ໄດ້ຝຶກຝົນຄວາມຍ້ານກົວ ຕັກວ່າ ເຊື່ອຟັງໃນອັລລໍາທ໌ ນັ້ນເພາະການຖືສິ້ນອົດ ເປັນການເຮັດດີພຽງຂໍ້ດຽວທີ່ຜູ້ອື່ນບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າເຮົາຖືສິ້ນອົດ ຫຼື ບໍ່ເພາະເຮົາສາມາດ ແອບໄປກິນດື່ມຄືນດຽວລັບຫລັງຄືນອື່ນກໍ່ໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນທີ່ຈະຖືສິ້ນອົດຢ່າງໃຈແທ້ຈິ່ງຈຶ່ງຕ້ອງເປັນຄົນທີ່ຍ້ານກົວອັລລໍາທ໌ເທົ່ານັ້ນ ສາມາດຫັກຫ້າມອາລົມຄວາມອິດຫົວ ກໍ່ເພາະວ່າພຣະອົງອັລລໍາທ໌ອົງດຽວເຊິ່ງສິ່ງນີ້ສາມາດ ສ້າງຄວາມຍ້ານກົວຍ້າເກງ ແລະ ສ້າງຄວາມໃກ້ຊິດຕໍ່ອັລລໍາທ໌ໃນທຸກສະຖານທີ່ ແລະ ການ ເວລາທັງທີ່ເປີດເຜີຍ ແລະ ທີ່ປິດບັງ ອັລລໍາທ໌ຈຶ່ງກ່າວວ່າ "ຜູ້ສັດທາທັງຫຼາຍ, ການຖືສິ້ນອົດ

ໄດ້ບັນຍັດແກ່ພວກທ່ານແລ້ວ ເຊັ່ນດຽວກັບບົດບັນຍັດແກ່ກຸ່ມຄົນທຳອິດກ່ອນໜ້ານີ້. ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີຄວາມຍ້ານກົວ." (ອັລບະກໍຣິທ໌ :185)

2. ການຖືສິນອົດເປັນການຝຶກຝົນຕົວເຮົາໃຫ້ອອກຫ່າງຈາກຄວາມຜິດບາບ ເມື່ອຜູ້ຖືສິນອົດສາມາດຫັກຫ້າມໃຈຕົວເອງຈາກການກິນດື່ມອາຫານທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າໄດ້, ດັ່ງນັ້ນການຫັກຫ້າມຈິດໃຈຕົນເອງຈາກການຝ່າຝື້ນຈາກການເຮັດບາບກໍຈະງ່າຍຂຶ້ນສຳຫລັບເຂົາ.

3. ການຖືສິນອົດເຮັດໃຫ້ເຮົານຶກເຖິງຜູ້ທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ບໍ່ມີ ນັ້ນກໍຍ້ອນວ່າບໍ່ຄົນຮັ່ງມີ ຫຼື ຄົນທຸກຍາກກໍຕ້ອງຖືສິນອົດກັນທຸກຄົນ ແລະທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບຄວາມທໍ່ລະມານຈາກຄວາມອິດຫົວ ແລະ ຄວາມກະຫາຍນ້ຳ ເຮັດໃຫ້ຄິດເຖິງຄົນທຸກຍາກທີ່ບໍ່ມີອີ່ຫຍັງຈະກິນ ສິ່ງນີ້ແຫລະ ຈະສ້າງຄວາມຮູ້ສຶກສົງສານ ຕ້ອງການມອບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ແກ່ຄົນເຫຼົ່ານີ້.

5.4 ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເສຍການຖືສິນອົດ :

1. ການກິນ ແລະ ດື່ມ.

ອັລລໍທ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ "ຈົ່ງກິນ ແລະ ດື່ມ ຈົນກວ່າທ່ານຈະເຫັນເສັ້ນແສງສີຂາວທີ່ຂຶ້ນມາຈາກເສັ້ນສີດຳໃນເວລາເຊົ້າມືດ ແລ້ວກໍຈົ່ງຖືສິນອົດຈົນຮອດເວລາກາງຄືນ (ຕະເວັນຕົກ)." (ອັລບະກໍຣິທ໌ :187)

ແຕ່ຖ້າຫາກຜູ້ໃດກິນ ຫຼື ດື່ມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈກໍບໍ່ເປັນບາບ ຫຼື ເສຍສິນອົດໃດໆ ທ່ານນະບີກ່າວວ່າ "ຜູ້ທີ່ລືມວ່າຕົນເອງນັ້ນຖືສິນອົດແລ້ວກໍກິນ ຫຼື ດື່ມ ກໍຈົ່ງຖືສິນອົດຕໍ່ ຖືວ່າເປັນອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທີ່ອັລລໍທ໌ໃຫ້"

ການກິນແລະດື່ມນີ້ ຮ່ວມເຖິງວັດຖຸແປກປ້ອມທີ່ອາດຈະເຂົ້າໄປໃນຄໍ ຫຼື ຮູເປີດຕ່າງພາຍນອກຮ່າງກາຍນຳ ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ດັງ, ດວງຕາ, ຫຼື ຮູກົນ ຫຼືແມ້ແຕ່ການສູບຄ້ວນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຢາສູບ ຫຼື ການພິ່ນຢາທີ່ມີລະອອງນ້ຳ

2. ການມີສິ່ງໃດເຂົ້າຮ່າງກາຍໂດຍມີວັດຖຸປະສົງເພື່ອທົດແທນອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງຄື່ມ ເຊັ່ນ ການເຈາະໃຫ້ນ້ຳເກືອ ຫຼື ສັກຢາແຮ່ທາດທາງອາຫານ ເຊັ່ນວິຕາມິນ ເພາະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ໃຫ້ຄຸນຄ່າທາງໂຄສະນາການທາງອາຫານ.

3. ການຮ່ວມຫລັບນອນກັບຄູ່ຜົວເມຍໂດຍມີເພດສຳພັນ

4. ການມີນ້ຳອາສຸຈິລັງອອກມາຈາກຄວາມຕັ້ງໃຈ ແຕ່ຖ້າຫາກເປັນການຜັນປຽກກໍ່ບໍ່ ເຮັດໃຫ້ເສຍສິນອົດ ເພາະບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ.

5. ຄວາມພະຍາຍາມຮາກໂດຍເຈດຕະນາ ຖ້າຫາກບໍ່ຕັ້ງໃຈກໍ່ບໍ່ເປັນຫຍັງ ທ່ານ ສາດສະດາທູດກ່າວວ່າ "ຜູ້ທີ່ຮ່າງກາຍບັງຄັບໃຫ້ຮາກ ທັງໆ ທີ່ກຳລັງຖືສິນອົດຢູ່ ບໍ່ຈຳເປັນ ຕ້ອງຖືສິນອົດໃຊ້ຄົ້ນ ສ່ວນຜູ້ທີ່ຮາກໂດຍເຈດຕະນາແມ່ນຕ້ອງຖືສິນອົດໃຊ້."

6. ຜູ້ຫຍິບທີ່ມີເລືອດປະຈຳເດືອນ ຫຼື ເລືອດຫລັງເກີດລູກ ຜູ້ຫຍິບທີ່ມີພາວະແນວນີ້ບໍ່ ຈຳເປັນຕ້ອງຖືສິນອົດລະຫວ່າງມີເລືອດ ແຕ່ໃຫ້ຫຍຸດໃນການຖືສິນອົດ ຖ້າໃຫ້ເຊົາ ຫລັງ ຈາກນັ້ນຖ້າຫມົດເດືອນຮໍມາດອນໃຫ້ມາຖືສິນອົດໃຊ້ຕາມຈຳນວນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືໃນເດືອນຮໍມາ ດອນ ສ່ວນເລືອດທີ່ບໍ່ແມ່ນເລືອດປະຈຳເດືອນ ຫຼື ເລືອດຫລັງເກີດລູກ ເຊິ່ງອາດເກີດຈາກ ຜິດປົກກະຕິທາງສຸຂະພາບຜູ້ຫຍິບທີ່ມີພາວະແບບນີ້ ກໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖືສິນອົດຢູ່.

5.5 ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ຖືສິນອົດ :

1. ຜູ້ເຈັບປ່ວຍ ໃຫ້ມາຖືສິນອົດຊົດໃຊ້ຫລັງເດືອນຮໍມາດອນ.
2. ຜູ້ເຖົ້າແກ່ ຫຼື ຜູ້ເຈັບປ່ວຍເຮື້ອຮັງ ທີ່ບໍ່ສາມາດຖືສິນອົດໄດ້ ບໍ່ຈຳເປັນຖືສິນອົດ, ແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ອາຫານຄົນທຸກຍາກທົດແທນເປັນເຂົ້າສານມີລະ 7 ຂົດ.
3. ຜູ້ເດີນທາງ ຫຼື ພຳນັກໃນສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງບໍ່ເກີນສີ່ມື້ ອັລລ໌ທ໌ກ່າວວ່າ "ຜູ້ທີ່ເຈັບ ປ່ວຍ ຫຼື ຢູ່ໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງ ກໍ່ໃຫ້ມາຖືສິນອົດຊົດໃຊ້ ໃນມື້ທີ່ນອກໃນເດືອນຮໍມາ ດອນ ອັລລ໌ທ໌ຕ້ອງການຄວາມສະດວກງ່າຍດາຍນຳພວກທ່ານ ບໍ່ຕ້ອງການຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃຫ້ເກີດຄວາມລຳບາກ." (ອັລບະກຳຣ໌ຫ໌ :184)

4. ຜູ້ຫຍິບທີ່ມີເລືອດປະຈຳເດືອນ ຫຼື ເລືອດຫລັງເກີດລູກຫ້າມຖືສິ້ນອົດເດັດຂາດ ແລະຕ້ອງມາຖືສິ້ນອົດຊົດໃຊ້ໃນພາຍຫລັງເດືອນຮໍມາດອນ.

5. ຜູ້ຫຍິບທີ່ຖືພາ ຫຼື ຢູ່ໃນລະຫວ່າງໃຫ້ນົມລູກ ສາມາດເວັ້ນການຖືສິ້ນອົດໄດ້ ແຕ່ ຕ້ອງມາຊົດໃຊ້ໃນພາຍຫລັງ ແລະທີ່ຕິຄວນຈ່າຍເຂົ້າສານມີ້ລະ 7 ຂີດໃຫ້ຄົນທຸກຍາກນຳ.

5.6 ຂໍ້ຕັດສິນສຳຫລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຖືສິ້ນອົດໃນເດືອນຮໍມາດອນ :

ຜູ້ບໍ່ຖືສິ້ນອົດທັງໆ ທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ອຸປະສັກໃດໆ ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະໄພໂທດ ຕໍ່ອັລລາຫ໌ ເນື່ອງຈາກເຂົາກຳລັງເຮັດຄວາມຜິດອັນຫຍິບໃຫຍ່ ເປັນບາບທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງ ປະການໜຶ່ງ ແລະຈຳເປັນຕ້ອງຖືສິ້ນອົດຊົດໃຊ້ໃນພາຍຫລັງເດືອນຮໍມາດອນ

ແຕ່ສຳຫລັບຜູ້ທີ່ຮ່ວມຫລັບນອນກັບຄູ່ຜົວເມຍມີເພດສຳພັນລະຫວ່າງກາງເວັນໃນ ເດືອນຮໍມາດອນ ຈະມີຄ່າປັບຫນັກນອກຈາກຈະຕ້ອງຊົດໃຊ້ຖືສິ້ນອົດໃນມື້ນັ້ນແລ້ວ ຕ້ອງ ຖືສິ້ນອົດຊົດໃຊ້ສອງເດືອນຕິດຕໍ່ກັນຫ້າມຫຍຸດ ຫາກບໍ່ມີຄວາມສາມາດກໍ່ຕ້ອງໃຫ້ອາຫານ ແກ່ຄົນທຸກຍາກໃຫ້ຄົບ 60 ຄົນ.

ນອກຈາກການຖືສິ້ນອົດທີ່ສາສະຫນາບັງຄັບໃນເດືອນຮໍມາດອນແລ້ວ ຍັງມີການຖື ສິ້ນອົດທີ່ສາສະຫນາສົ່ງເສີມແຕ່ບໍ່ໄດ້ບັງຄັບ ເອີ້ນວ່າ "ການຖືສິ້ນອົດຊຸນນະ" ເຊັ່ນ ການ ຖືສິ້ນອົດທຸກມື້ວັນຈັນກັບວັນພະຫັດໃນທຸກອາທິດ, ການຖືສິ້ນອົດໃນວັນທີ 13,14,15 ຂອງ ແຕ່ລະເດືອນ ເປັນຕົ້ນ.

6. ການປະຕິບັດພິທີຮັດ

“ການເຮັດພິທີຮັຈ” ແມ່ນຫລັກການປະຕິບັດຂອງສາສະຫນາອິດສະລາມພາກປະຕິບັດທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຕາມລໍາດັບຂໍ້ທີ 5 ໂດຍແມ່ນເປັນການບັງຄັບສໍາລັບຊາວມຸດສະລິມທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງແລະຊັບສິນຈະຕ້ອງເດີນທາງໄປຢ່າງຫນ້ອຍຫນຶ່ງຄັ້ງໃນຊີວິດ

"ການເຮັດພິທີຮັຈ" ໝາຍເຖິງ ການສະແຫວງບຸນໂດຍການຍ່າງອ້ອມສະຖານທີ່ບ່ອນສໍາຄັນຕ່າງໆ ທີ່ເມືອງມັກກະຮ໌ Makkah ປະເທດຊາອູດິອາຣາເບຍ ເພື່ອເຮັດພິທີທາງສາສະໜາທີ່ມີການກໍາຫນົດໄວ້ສະເພາະແຕ່ລະບ່ອນສະຖານທີ່ ໃນລະຫວ່າງເດືອນ 12 ຂອງປະຕິທິນອິດສະລາມໃນທຸກປີ

1. ໂດຍຈະເລີ່ມຕົ້ນຈາກການທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຮັດພິທີຮັດແມ່ນຕ້ອງອາບນໍ້າແລະປ່ຽນເຄື່ອງນຸ່ງ (ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເລີ່ມແຕ່ມື້ວັນທີ 8 ເດືອນ 12) ຜູ້ຊາຍໃສ່ຜ້າຂາວສອງຜືນເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າທຸກຄົນມີຄວາມສະເໝີພາບເທົ່າທຽມກັນ ສ່ວນຜູ້ຫຍິບແມ່ນຕ້ອງໃສ່ເສື້ອຜ້າຄຸມທີ່ອ່ອນໂຍນສຸພາບ ຫຼັງຈາກນີ້ຈົນກ່ວາຈະສິ້ນສຸດຂອງການເຮັດພິທີຮັດຈະມີລະບຽບວິໄນບັງຄັບສະເພາະສໍາຫລັບຜູ້ເຮັດພິທີຮັດທີ່ຈະຫລີກລ້ຽງສິ່ງທີ່ຕ້ອງຫ້າມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້.

2. ຕອນບ່າຍຂອງມື້ທີ 8 ເດືອນ 12: ໃຫ້ເດີນທາງໄປສະຖານທີ່ທີ່ທົ່ງມີນາ (ຄັ້ງທໍາອິດ) ແລະນອນຄ້າງຄືນຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

3. ໃນຊ່ວງເວລາກາງເວັນວັນທີ 9: ໃຫ້ເດີນທາງໄປທີ່ພັກທົ່ງອາເຣາະຟະ ໃນລະຫວ່າງມື້ນີ້ ໃຫ້ມີການສໍານຶກຄິດການອະທິຖານຂໍພອນຫຼືອ່ານຄໍາພີອັລກຣູອານໃຫ້ຫຼາຍໆ.

4. ກາງຄືນຂອງວັນທີ 9 (ເທົ່າກັບຄືນວັນທີ 10 ຕາມປະຕິທິນອິດສະລາມ ເນື່ອງຈາກວ່າອິສລາມນັບມື້ໃຫມ່ນັບຕັ້ງແຕ່ຕາເວັນຕົກດິນ): ໃຫ້ເດີນທາງຄ້າງຄືນໃນທົ່ງມຸຊດະລິຟະ Muzdalifah

5. ເຊົ້າວັນທີ 10: ມື້ນີ້ເປັນມື້ສໍາຄັນ ມີຫຼາຍພິທີທີ່ຕ້ອງໄດ້ເຮັດ.

- ໃຫ້ເດີນທາງກັບຄືນໄປບ່ອນທົ່ງມີນາ Mina Fields. (ຄັ້ງທີສອງ) ແລະໂຍນກ້ອນຫີນທັງຫມົດ7ກ້ອນ

- ຂ້າສັດເພື່ອແຈກຈ່າຍ

- ໂຮນຜົມ ຫຼື ຕັດຜົມ
- ກັບຄືນສູ່ໃຈກາງຂອງມັກກະຮ໌ ແລະຢ່າງອ້ອມອາຄານກະບະ Kaaba 7 ເທື່ອ
- ຢ່າງໄປມາລະຫວ່າງ 2 ເນີນ ຊໍຟາ ມັຣວະຫ໌ ຂ້າງອາຄານກະບະ 7 ເທື່ອ
- ຫຼັງຈາກນີ້ຈະຍົກເລີກວິໄນທີ່ບັງຄັບທຸກຂໍ້ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ຍົກເວັ້ນບາງຂໍ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເພດ.

6. ວັນທີ 11-13 ໃຫ້ເດີນທາງກັບຄືນສູ່ທົ່ງມີນາ. (ຄັ້ງທີສາມ) ແລະ ໂຍນຖິ້ມກ້ອນຫີນໃສ່ເສົາຫີນທັງສາມ ທຸກມື້ພາຍຫຼັງເວລາທ່ຽງ ເສົາຫີນລະ 7 ກ້ອນຕໍ່ເສົາ ນີ້ແມ່ນການສິ້ນສຸດຂອງການເຮັດພິທີຮັດ ແລະຍົກເລີກວິໄນບັງຄັບທັງຫມົດ

7. ຫຼັງຈາກນີ້ ສົມຄວນຢ້ຽມຢາມສະຖານທີ່ສໍາຄັນຕ່າງໆ ທີ່ເມືອງມັກກະຮ໌ ແລະກ່ອນອອກຈາກເມືອງໃຫ້ມາທີ່ໃຈກາງຂອງເມືອງມັກກະຮ໌ ແລະຢ່າງອ້ອມກະບະ 7 ເທື່ອເພື່ອເປັນການອໍາລາ.

"ການປະຕິບັດຮັຈ" ແມ່ນການສະແດງອອກຂອງການເສຍສະຫລະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນແງ່ຂອງເວລາ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຮ່າງກາຍ, ແລະຊັບສິນ ຜູ້ທີ່ປະກອບເຮັດພິທີຮັດໄດ້ສໍາເລັດສົມບູນຈະໄດ້ຮັບການຊໍາລະລ້າງບາບທັງຫມົດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຄືກັບເດັກນ້ອຍເກີດໃໝ່ ອີກທັງການເຮັດຮັຈ ຫຍັງເປັນການສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສາມັກຄີການເປັນປົກແຜ່ນແລະຄວາມເປັນພິນ້ອງກັນຂອງຊາວມຸດສະລິມຈາກທົ່ວໂລກທີ່ມາຮ່ວມກັນຢ່າງເປັນຮູບປະທໍາທີ່ສຸດ ສາມາດເຫັນແລະສໍາຜັດໄດ້ ເນື່ອງຈາກວ່າບໍ່ມີການຈໍາແນກຊົນຊັ້ນ, ພາສາ, ເຊື້ອຊາດ ທຸກຄົນຕ້ອງເຮັດຄືກັນ ຢ່າງຄຽງຂ້າງ ແລະມີລະບຽບວິໄນດຽວກັນ ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ

ນອກຈາກນີ້ ເທດສະການຮັຈຍັງມີການບໍລິຈາກຊື້ນສັດຂອງຄົນທີ່ປະກອບເຮັດພິທີຮັຈຂໍາເພື່ອແຈກຢາຍໃຫ້ຜູ້ທຸກຍາກ ເປັນການບໍລິຈາກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກທີ່ມີເຮັດໃນແຕ່ລະປີ.